

af et rigsteater efter svensk og norsk mønster. I tiden siden teaterlovens vedtagelse er debatten fortsat mellem tilhængere og modstandere af rigsteater-tanken, og enighed har stadig ikke kunnet opnås. På grundlag af forhandlinger, som ministeriet har ført med de interesserede parter, stilles der nu forslag om, at det pålægges de turnerende teatre at løse deres opgaver i samarbejde. Med dette for øje og med særlig henblik på en hensigtsmæssig tilrettelæggelse og koordinering af turnévirksomheden skal de rejsende teatre efter forslaget drage omsorg for, at der oprettes et samarbejdsudvalg, hvori såvel publikumsorganisationerne som de rejsende teatre skal være repræsenteret. Det er hensigten, at også de faste teatre, der udsender turnéforestillinger, skal være med i samarbejdsudvalget for at opnå den størst mulige koordination, således at man undgår, at nogle byer eller områder forsømmes, og andre i løbet af kortere perioder får besøg af en hel række teaterforestillinger. Foruden de egentlige turnéteatre, Det kgl. Teater, Gladsaxe Teater og lands-scenerne, bør også den i § 17 omhandlede landsopera være repræsenteret. På publikumssiden bør organisationer som Danmarks Teaterforeninger, Sønderjysk Teaterforening og Arte være repræsenteret.

Samarbejdsudvalget kan ud over den koordinerende virksomhed bl. a. varetage informationsvirksomhed f. eks. ved at udsende brochurer og lign.

Omkostningerne ved drift af samarbejdsudvalget kan anslås til ca. 200-250.000 kr.

Både af hensyn til publikumsbetjeningen og for at opnå et rimeligt udbytte af de offentlige midler, det har vist sig nødvendigt at investere i turnévirksomheden, må man lægge afgørende vægt på, at det ovenfor skitserede samarbejde bliver effektivt. En forudsætning herfor er det, at så vidt muligt alle turnerende teatre deltager i det. Det er derfor i stk. 2 bestemt, at statsstøtte til turnévirksomhed er betinget af, at den enkelte virksomheds forestillinger tilrettelægges og gennemføres i forståelse med samarbejdsudvalget.

Til § 16.

Teater for børn og unge.

Udviklingen inden for området teater for børn og unge er i de år, der er forløbet siden den gældende lovs ikrafttræden bl. a. kendetegnet ved, at der er opstået flere velbesøgte børneteatre, der især opfører forestillinger for mindre børn. Statsstøtte til disse teatre har i begrænset omfang været ydet af bevilingerne til rejsende teatre (§ 16) og til anden teatervirksomhed (§ 17). Man finder det naturligt, at

støtten til børneteatrene fremtidig ydes med hjemmel i de i dette kapitel optagne bestemmelser om teater for børn og unge.

Institutionen Dansk Skolescene, der tidligere har stået for den væsentlige del af teatervirksomheden for børn og unge, er i december 1968 trådt i frivillig likvidation efter en periode med betydelige økonomiske vanskeligheder. Institutionen producerede forestillinger, der blev spillet for skolebørn i Storkøbenhavn samtidig med, at en del af forestillingerne blev sendt på turné i provinsen. Samtidig administrerede Dansk Skolescene en billetkøbsordning, hvorved der gennem et system af tillidsmænd på skolerne blev tilbudt skolebørn teaterabonnementer til de eksisterende teatres forestillinger. Forud for likvidationen havde der gennem nogle år fra flere sider været rettet kritik mod institutionen både på grund af dens repertoirevalg og på grund af flere af forestillingernes utilfredsstillende kunstneriske niveau.

Der er også rejst tvivl om det hensigtsmæssige i Dansk Skolescenes ledelsesstruktur. Institutionen blev ledet af en direktør, en styrelse, hovedsagligt bestående af repræsentanter for de tilskudsgivende myndigheder: stat og kommune samt et repræsentantskab i det væsentlige bestående af pædagoger udpeget af lærerorganisationerne. Man har kritiseret, at pædagogerne i repræsentantskabet ifølge institutionens vedtægter har haft den afgørende indflydelse på repertoiret, idet man har hævdet, at den kunstneriske ledelse alene burde bære det kunstneriske ansvar.

I en fra Teaterrådet modtaget indstilling går rådet ind for etableringen af et børne- og ungdomsteater med fuld kunstnerisk frihed for dets leder. Samtidig går man ind for øget støtte til de bestående børneteatre og til særproduktioner af børneforestillinger på de almindelige teatre. Man anbefaler endvidere, at landsdelsscenerne pålægges et særligt ansvar for produktion og udsendelse af børneteaterforestillinger inden for deres områder, ligesom rådet går ind for, at man i øget omfang sender teater ud på skolerne som led i undervisningen.

Efter ministeriets opfattelse bør man ikke oprette en institution til afløsning af Dansk Skolescene. Man bør i stedet bygge videre på den igangværende udvikling i retning af oprettelse af børneteatre, hver med deres kunstneriske ansigt, således som i voksen-teatret. Samtidig bør der stilles øgede midler til rådighed, således at kvaliteten af produktionerne bliver bedst mulig. Børnenes første møde med den dramatiske kunst bør være et møde med kunstneriske præstationer af højeste kvalitet.

På produktionssiden bør man have mulighed for